

(۱) قال رسول الله صلى الله عليه وآله:

خَيْرُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ مَعَ الْعِلْمِ وَشَرُّ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ مَعَ الْجَهْلِ؛

خیر دنیا و آخرت با دانش است و شر دنیا و آخرت با نادانی.

بحار الانوار، ج ۷۹، ص ۱۷۰

(۲) امام صادق (سلام الله عليه):

لَسْتُ أَحِبُّ أَنْ أَرَى الشَّابَّ مِنْكُمْ إِلَّا غَادِيًا فِي حَالَيْنِ: إِمَّا عَالِمًا أَوْ مُتَعَلِّمًا.

دوست ندارم جوانی از شما را جز بر دو گونه بینم: دانشمند یا دانشجو.

امالی طوسی ص ۳۰۳

(۳) قال علي عليه السلام:

زَكَاهُ الْعِلْمِ بِذَلِكَ لِمُسْتَحِقِّهِ وَإِجْهَادُ النَّفْسِ فِي الْعَمَلِ بِهِ؛

زکات دانش، آموزش به کسانی که شایسته آنند و کوشش در عمل به آن است.

غرر الحکم و درر الکلم، ص ۳۹۱

(۴) قال علي عليه السلام:

الْعِلْمُ قَاتِلُ الْجَهْلِ؛

دانش، نابود کننده نادانی است.

غرر الحکم و درر الکلم، ص ۵۶

(۵) قال علي عليه السلام:

خَيْرُ الْعِلْمِ مَانِعٌ؛

بهترین علم آن است که مفید باشد.

غرر الحکم و درر الکلم، ص ۳۵۴

(۶) قال الصادق عليه السلام:

مَنْ تَعَلَّمَ الْعِلْمَ وَعَمِلَ بِهِ وَعَلَّمَ لِلَّهِ دُعَىٰ فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ عَظِيمًا فَقِيلَ: تَعَلَّمَ لِلَّهِ وَعَمِلَ لِلَّهِ وَعَلَّمَ لِلَّهِ؛

هر کس برای خدا دانش بیاموزد و به آن عمل کند و به دیگران آموزش دهد، در ملکوت آسمانها به بزرگی یاد شود و گویند: برای خدا آموخت و برای خدا عمل کرد و برای خدا آموزش داد.

الذریعه الی حافظ الشریعه (شرح اصول کافی) ج ۱، ص ۵۶

(۷) قال علی علیه السلام:

پَانَ الْعِلْمِ حَيَاةُ الْقُلُوبِ وَ نُورُ الْبَصَارِ مِنَ الْعَمَى وَ قُوَّةُ الْبَدَانِ مِنَ الضَّعْفِ؛

به راستی که دانش، مایه حیات دلها، روشن کننده دیدگان کور و نیروبخش بدنهای ناتوان است.

تحف العقول، ص ۲۸

(۸) قال رسول الله صلى الله عليه وآله:

طَلَبُ الْعِلْمِ فَرِيضَةٌ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ إِلَّا إِنْ اللَّهَ يَحِبُّ بُغَاةَ الْعِلْمِ؛

طلب دانش بر هر مسلمانی واجب است. خداوند جویندگان دانش را دوست دارد.

مصباح الشریعه، ص ۱۳

(۹) قال علی علیه السلام:

يَنْبَغِي لِلْعَاقِلِ أَنْ يَحْتَرِسَ مِنْ سُكْرِ الْمَالِ وَ سُكْرِ الْقُدْرَةِ ، وَ سُكْرِ الْعِلْمِ ، وَ سُكْرِ الْمَدْحِ وَ سُكْرِ الشَّبَابِ ، فَإِنَّ لِكُلِّ ذَالِكَ رِيَا حَا خَبِيثَةً تَسْلُبُ الْعَقْلَ وَ تَسْتَخِفُّ الْوَقَارَ؛

سزاوار است که عاقل، از مستی ثروت، قدرت، دانش، ستایش و مستی جوانی بپرهیزد، چرا که هر یک را بادهای پلیدی است که عقل را نابود می کند و وقار و هیبت را کم می نماید.

غرر الحکم، ص ۷۹۷

(۱۰) قال علی علیه السلام:

كُلُّ وَعَاءٍ يَضِيقُ بِمَا جُعِلَ فِيهِ إِلَّا وَعَاءُ الْعِلْمِ فَإِنَّهُ يَتَّسِعُ بِهِ؛

فضای هر ظرفی در اثر محتوای خود تنگ تر می شود مگر ظرف دانش که با تحصیل علوم، فضای آن باز تر می گردد.

نهج البلاغه، ص ۵۰۵

(۱۱) قال ابی عبدالله علیه السلام:

إِنَّ مِنْ حَقِيقَةِ الْإِيمَانِ أَنْ تُؤْثَرَ الْحَقُّ وَ أَنْ ضُرَّكَ عَلَى الْبَاطِلِ وَ أَنْ نَفَعَكَ وَ أَنْ لَا يَجُوزَ مَنْطِقُكَ عِلْمَكَ؛

از حقیقت ایمان این است که حق را بر باطل مقدم داری، هر چند حق به ضرر تو و باطل به نفع تو باشد و نیز از حقیقت ایمان آن است که گفتار تو از دانشت بیشتر نباشد.

بحار الانوار، ج ۲، ص ۱۱۴

(۱۲) قال علی علیه السلام:

أَلَا إِنَّ فِيهِ عِلْمَ مَا يَأْتِي وَ الْحَدِيثَ عَنِ الْمَاضِي وَ دَوَاءَ دَائِكُمْ وَ نَظْمَ مَا بَيْنَكُمْ؛

آگاه باشید که دانش آینده، اخبار گذشته و درمان دردهایتان و نظم میان شما در قرآن است.

نهج البلاغه، ص ۲۲۳

(۱۳) قال علی علیه السلام:

إِذَا تَفَقَّهَ الرَّفِيعُ تَوَاضَعَ؛

انسان بلند مرتبه چون به فهم و دانایی رسد، متواضع می شود.

غرر الحکم، ص ۲۸۵

(۱۴) قال علی علیه السلام:

أَلْعِلْمُ كَنْزٌ عَظِيمٌ لَا يَفْنَى؛

علم گنج بزرگی است که با خرج کردن تمام نمی شود.

غرر الحکم و درر الکلم، ص ۶۶

(۱۵) قال الصادق علیه السلام:

لَا يَزَالُ الْمُؤْمِنُ يُورِثُ أَهْلَ بَيْتِهِ الْعِلْمَ وَ الدِّبَّ الصَّالِحَ حَتَّى يُدْخِلَهُمُ الْجَنَّةَ جَمِيعًا؛

مؤمن همواره خانواده خود را از دانش و ادب شایسته بهره مند می سازد تا همه آنان را وارد بهشت کند.

مستدرک الوسایل، ج ۱۲، ص ۲۰۱

(۱۶) پیامبر صلی الله علیه وآله:

أَنَّهُ إِذَا قَالَ الْمُعَلِّمُ لِلصَّبِيِّ قُلْ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ فَقَالَ الصَّبِيُّ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ كَتَبَ اللَّهُ لَهُ بَرَاءَةً لِلصَّبِيِّ

و بَرَاءَةً لِأَبَوَيْهِ وَ بَرَاءَةً لِلْمُعَلِّمِ؛

وقتی معلم به کودک بگوید: بگو بسم الله الرحمن الرحيم و کودک آن را تکرار کند خداوند برای کودک و پدر و

مادرش و معلم، برائت از آتش در نظر خواهد گرفت.

بحار الانوار، ج ۸۹، ص ۲۵۷

حدیث (۱۷) امام علی علیه السلام:

عِلْمُ الْمُنَافِقِ فِي لِسَانِهِ وَ عِلْمُ الْمُؤْمِنِ فِي عَمَلِهِ؛

دانش منافق در زبان او و دانش مؤمن در کردار اوست.

غرر الحکم، ص ۴۶۳

(۱۸) پیامبر صلی الله علیه و آله:

أَلْعِلْمُ رَأْسُ الْخَيْرِ كُلِّهِ، وَ الْجَهْلُ رَأْسُ الشَّرِّ كُلِّهِ؛

دانایی سرآمد همه خوبی ها و نادانی سرآمد همه بدی هاست.

بحار الانوار، ج ۷۴، ص ۱۷۵

(۱۹) قال علی علیه السلام:

الْعِلْمُ وَرَاثَةُ كَرِيمَةٍ، وَالْأَدَابُ حُلٌّ مُجَدِّدَةٌ، وَالفِکْرُ مِرْآةٌ صَافِيَةٌ؛

علم میراث گرانبھائی است و ادب لباس فاخر و زینتی است و فکر آئینه ای است صاف.

نهج البلاغه، ص ۴۶۹

(۲۰) امام علی علیه السلام:

الْعِلْمُ أَصْلُ كُلِّ خَيْرٍ، الْجَهْلُ أَصْلُ كُلِّ شَرٍّ؛

دانایی، ریشه همه خوبی‌ها و نادانی ریشه همه بدی‌هاست.

غررالحکم، ص ۴۸
